

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 02.06.2017. године

ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-
ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

(Назив већа научних области коме се захтев упућује)

**ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА / ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: АЛЕКСАНДАР (ЖИВОРАД) ЖИВОТИЋ
2. Предложено звање: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
5. До овог избора кандидат је био у звању: ДОЦЕНТ
у које је први пут изабран: 18.09.2012. године
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 18.09.2017. године
2. Датум и место објављивања конкурса: 21.12.2016. године, «ПОСЛОВИ»
3. Звање за које је расписан конкурс: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР

**III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА
И О ИЗВЕШТАЈУ**

1. Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 22.12.2016. године
2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
1) <u>др Љубодраг Димић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Историја Југославије</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
2) <u>др Мира Радојевић</u>	<u>Ванредни професор</u>	<u>Историја Југославије</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
3) <u>др Драган Богетић</u>	<u>Научни саветник</u>		<u>Институт за савремену историју</u>
4) <u>др Миле Бјелајац</u>	<u>Научни саветник</u>		<u>Институт за новију историју Србије</u>
5) <u>др Милан Ристовић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа савремена историја</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>

3. Број пријављених кандидата на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ

5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 26.01.2017. године

6. Начин (место) објављивања извештаја: огласна табла Филозофског факултета у Београду

7. Приговори: НЕ

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 01.06.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Александра Животића у звање ванредног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 945/1- II /5
1.6.2017. године

На основу члана 55. и 65. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 76/05, 97/08, 44/10, 93/12, 89/13, 99/14, 45/15 – аутентично тумачење и 68/15) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој III ванредној седници, одржаној дана 1.6.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Александар Животић изабере у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област **ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ**, на Одељењу за историју, на одређено време од пет година.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Александру Животићу
1x Одељењу за историју
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

Филозофски факултет

Београд

Изабрани одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 22.12.2016. године у Комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област Историја Југославије, са пуним радним временом, на одређено време од пет година, слободни смо да поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за избор доцента за ужу научну област Историја Југославије, који је расписао Филозофски факултет у Београду и који је објављен 21. децембра 2016. године у листу „Послови“, пријавио се само један кандидат – др Александар Животић, доцент на Катедри за историју Југославије Филозофског факултета у Београду.

Колега Животић представља једног од најзначајнијих представника млађе генерације историчара која данас истражује, пише и објављује у српској историографији. Рођен је 18. маја 1981. у Београду. У месту рођења завршио је основну школу и гимназију. Студије историје на Филозофском факултету у Београду окончао је јула 2005. године са просечном оценом 9,60 одбранивши са највишом оценом дипломски рад „Формирање и долазак Одрета. ЈНА на Синај 1956-1957. године“. Магистарске студије на Катедри за историју Југославије Филозофског факултета у Београду уписао је новембра 2005. године, са успехом их привео крају јула 2007. године. Магистарски рад „Југославија и Суецка криза 1956-1957. године“ је стручно високо вреднован и оцењен највишом оценом. Просечна оцена колеге Животића на магистарским студијама била је 10. Докторирао је 21. јануара 2010. године одбранивши докторску дисертацију под насловом „Југославија, Албанија и велике силе 1945-1961“. Докторска дисертација колеге Животића добила је ласкаве оцене од чланова комисије. Колега Животић говори енглески, руски и немачки језик, а служи се чешким и албанским. У Институту за новију историју Србије је од априла 2006. године био ангажован на пројекту “Србија у Југославији – држава, друштво и политика” као стипендиста Министарства за науку Републике Србије. У истој установи, почев од фебруара 2007. године, био је запослен је као истраживач. Исте године изабран је у звање истраживач сарадник. Одлуком Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије изабран је 19. маја 2010. године у звање научни сарадник. Као стипендиста Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије био је од фебруара до маја 2011. године на постдокторском усавршавању у Институту за славистику Руске академије наука. Одлуком Већа научних области друштвенохуманистичких наука Универзитета у Београду од 18. септембра 2012. изабран у звање доцента за ужу научну област Историја Југославије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Наведени избор био је резултат процене чланова Катедре за историју Југославије да ће колега Животић својим научним и педагошким залагањем, стеченим знањем и способностима допринети квалитету наставног процеса. У исто време, што се показало тачним, ангажман у настави допринео је убрзаном стручном сазревању овог младог историчара. Од 1. октобра 2012. запослен на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Члан је Управног одбора Музеја

историје Југославије од јуна 2013, а председник Надзорног одбора Музеја жртава геноцида од 8. новембра 2013. године.

Колега Животић је такође члан редакције два водећа часописа националног значаја „Токова историје“ и „Војноисторијског гласника“. Члан је Уређивачког одбора едиције „Документа о спољној политици Југославије“ Архива Југославије. Такође, био је члан редакције Зборника *Југословенска дипломатија 1945-1961*, који је објавио Институт за новију историју Србије у Београду 2012. године. Ангажован је на истраживачким пројектима „Срби и Србија у југословенском и међународном контексту. Унутрашњи развитак и положај у европској/светској заједници», који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, а чији је носилац Институт за новију историју Србије од 2011. године и међународном билатералном пројекту «Срби и Словенци у Југославији» који реализују Филозофски факултет у Љубљани и Центар за историју Југославије и савремену националну историју Филозофског факултета у Београду током 2016. и 2017. године. У периоду 2012-2015. био је ангажован и на међународном пројекту “Dong Ougeguoleng zhanshi qidanganshouji, zhengliyu yanjiu (Collection and Research of Archives of the East European Countries in the Period of the Cold War: Sino-East European Relations and the East European Transition Process)” чији је носилац East China Normal University. Од избора у звање доцента учествовао је на двадесет осам научних скупова у земљи и иностранству. У исто време рецензирао је шеснаест научних монографија, тематских зборника радова међународног и националног значаја, зборника докумената и приређених мемоарских списа.

Подручје његових стручних интересовања везано је за историју југословенске државе, посебно за војну и дипломатску историју и место Југославије у Хладном рату, спољну политику југословенске краљевине, југословенско-албанске односе у XX веку, југословенску политику на Блиском истоку, историју несврстаности, односе између социјалистичких земаља, односе између југословенске државе и западних земаља, настанак југословенске државе и улогу војних и политичких елита у југословенском друштву. Истраживао је и усавршавао се у Београду, Софији, Будимпешти, Љубљани, Прагу, Лондону, Паризу, Бриселу и Москви.

Библиографија радова Александра Животића до избора у звање доцента обухвата четири монографије, четрдесет седам научних радова, седам приказа и четрдесет две енциклопедијске одреднице у «Српској енциклопедији». Од избора у звање доцента колега Александар Животић је објавио три монографије и приредио два зборника докумената и два мемоарска списа. Објавио је и тринаесет радова у домаћим и страним часописима, три рада у међународним тематским зборницима радова, осам радова у зборницима радова с међународних и шест радова у зборницима радова с научних скупова националног значаја, шест приказа, као и четрдесет енциклопедијских одредница у «Српској енциклопедији».

Прва тематска целина истраживања колеге Александра Животића се односи на спољну политику југословенске краљевине. У оквиру монографије *Југословенско-совјетски односи 1939-1941*, коју је објавила издавачка кућа „Филип Вишњић“ (Београд 2016. године) на основу нових извора југословенског и совјетског порекла анализирали су разлози поновног успостављања дипломатских односа између Краљевине Југославије и Совјетског Савеза, ток и начин политичких и трговинских преговора који су довели до међусобног признања, покушај југословенског стратешког ослањања на Совјетски Савез, југословенска настојања да у ишчекивању немачке и италијанске агресије добије војну и економску помоћ од СССР-а, проблеми билатералних односа између две земље, као и преговори који су довели до потписивања југословенско-совјетског пакта, однос совјетске дипломатије према нападу на Југославију, прекид, а потом и нова обнова међусобних односа 1941. године.

Спољнополитичким приоритетима, дипломатској прекретници и новом курсу спољне политике владе Милана Стојадиновића посвећен је рад „Међународна позиција Краљевине Југославије 1937. Између „нових и старих пријатељстава“, предговор зборнику докумената Н. Петровић (приређивач), „Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1937. Годину“, књига VIII, Архив Југославије, Београд, 2013, стр. I-XVIII. О безбедносним аспектима односа између југословенске краљевине и Бугарске писано је у раду „Извештај генерала Драгутина Милутиновића о стању на граничном фронту према Бугарској 1926“, *Токови историје*, 3/2015, стр. 169-188.

Други тематски круг истраживачког рада Александра Животића тиче се односа између социјалистичке Југославије и земаља Источног блока током Хладног рата, првенствено њених балканских суседа и Совјетског Савеза. Монографија *Југословенско-совјетске војне супротности (1947-1957). Искушења савезништва*, коју су заједнички објавили издавачка кућа „Архипелаг“ и Институт за новију историју Србије у Београду 2015. године представља резултат истраживања сложене проблематике југословенско-совјетских војних односа у годинама блиске међусобне сарадње, а потом покушаја нормализације односа и поновног успостављања војних веза. На страницама те монографије, на бази до сада непознатих извора совјетског и југословенског порекла представљени проблеми функционисања југословенско-совјетске војне сарадње у домену совјетске помоћи у изградњи југословенске оружане силе, школовања југословенског војног кадра у Совјетском Савезу, рада совјетских војних саветника у Југославији, југословенских развојних планова, совјетских војних испорука Југославији и југословенске војне политике на Балкану.

У тексту „(Не)реална очекивања. Југословенско-совјетски војни преговори 1948“, *Војноисторијски гласник*, 2 / 2014, Београд, 2014, стр. 111 – 133. су на новим изворима совјетског порекла анализирани југословенско-совјетски војни преговори почетком 1948. године који су суштински представљали увертиру у почетак сукоба између Југославије и Совјетског Савеза. Покушај поновног успостављања војне сарадње између Југославије и Совјетског Савеза представљен је у раду „Успон и пад југословенско-совјетских војних односа 1957“, *Токови историје*, 1/2014, стр. 105-134. Заједно с Л.А. Величанскаја, Т.М. Џалилов, Љ. Димић, М. Милошевић, Н. Пантелић, А.С. Стикалин, М.Ф. Кишкина-Ивањенко приредио је други том едиције докумената *Југославија-СССР. Сусрети и разговори на највишем нивоу руководиоца Југославије и СССР 1965-1980*, који је у издању Архива Југославије, Федералне архивске агенције, Руског државног архива новије историје и Института славистике Руске академије наука публикован у Београду 2016. За потребе објављивања тог зборника докумената колега Александар Животић је написао обиман критички апарат у коме су представљене биографије актера збивања и појашњени догађаји и процеси који се спомињу у приређеним документима. У сарадњи с професором Љубодрогом Димићем приредио је и написао уводну студију за зборник докумената *Napukli monolit. Jugoslavija i svet (1942-1948)*, који су објавили издавачка кућа „Архипелаг“ и „Службени гласник“ 2012. године. У оквиру тог зборника објављени су документи везани за спољнополитичку активност партизанског вођства током Другог светског рата и послератно спољнополитичко везивање Југославије за Совјетски Савез и земље „народне демократије“. Широм проблематиком истраживања свеобухватности совјетског утицаја на изградњу социјалистичког друштва у Југославији током првих послератних година бавио се у оквиру рада „Sovjetizacija ili ne? Jugoslovensko iskustvo (1945-1948)“, *Polska i Jugoslawia w stosunkach midzynarodowych po II wojnie swiatowej. Relacje wielostronne i wielopozomove*, Bydgoszcz, 2014, стр. 79-91.

Победа југословенских комуниста у ослободилачком и грађанском рату 1945, као и њихово политичко, идеолошко и војно ослањање на Совјетски Савез у контексту изградње спољнополитичког пута послератне Југославије представљали су тему рада „1945 год – истоки послевоенной внешней политики Югославии“, *1945 год: формирование основ послевоенного мироустройства*, Вятский государственный университет, Киров, 2015, стр. 268-285. Утицај Совјетског Савеза на југословенску политику према македонском питању представљен је у раду „Η Σοβιετική Ένωση, η Γιουγκοσλα βία και το Μαкеδονικό Ζήτημα (1944-1947)“, који је објављен у оквиру зборника радова *Η Δυτική Μακεδονία: Από τη γενεώ μάτωση στο ελ ληνικό κράτο ζέωσήμερα*, Епiкеντρο, објављеном у Солуну 2014. године. Односом Совјетског Савеза према питању југословенско-италијанског детанта у годинама југословенског удаљавања од СССР-а и земаља Источног блока посвећен је рад „The Soviet Union and Yugoslav-Italian Détente (1968-1973)“, *Italy and Tito's Yugoslavia in the Age of International Détente*, P.I.E. Peter Lang, Bruxelles-Bern - Berlin-Frankfurt am Main-New York-Oxford-Wien, 2015, pp. 37-49. Исто тако, утицај Совјетског Савеза и његове политике према социјалистичком свету на односе између Југославије и Албаније у периоду новог сукоба између Југославије и Совјетског Савеза представљен је у тексту „СССР и югославско-албанские отношения (1956-1961)“, *Непростые шестидесятые... Экономика, политика, культура СССР и Восточной Европы*, Российская Академия Наук – Институт славяноведения, Москва, 2013, стр. 158-176.

Бавећи се истраживањем односа између Југославије и земаља Источног блока, Александар Животић се посветио и ширем контексту односа између Југославије и њених балканских суседа. У раду „Југославија, Албанија и чехословачка криза(1968-1971)“, *Токови историје*, 2/2012, стр. 62-85, представио је резултате истраживања везаног за утицај кризе у Чехословачкој и совјетске војне интервенције у тој земљи на југословенско-албанске односе и међусобно дипломатско приближавање две земље након дужег периода сукоба. Сложеном комплексу питања везаних за југословенско виђење, сагледавање и поимање начина реализације идеје о стварању Балканске федерације, али и утицају великих сила на ставове југословенске дипломатије по том питању посвећени су радови „Албанија и югославско видение Балканской федерации после Второй мировой войны“, *Балканы в европейских политических проектах XIX-XXI вв*, Российская Академия Наук – Институт славяноведения, Москва, 2013, стр. 331-360 и „Између великих сила и идеје балканског јединства. Југословенска политика на Балкану (1945-1948)“, *Два века српске дипломатије*, Балканолошки институт САНУ и Институт за европске студије, Београд, 2013, стр. 265-284. Важан сегмент југословенске политике на Балкану током првих послератних година, везан за јачање војне и ваздухопловне сарадње са социјалистичким земљама у суседству обрађен је у раду „Југословенско ваздухопловство и ваздухопловства балканских земаља 1945-1948. године“, *Сто година српског војног ваздухопловства*, књига I: *Историјски развој*, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2014, стр. 201-216. Динамична дешавања везана за импликације низа потреса у оквиру Источног блока – совјетско-кинески сукоб, албанско-совјетски сукоб и југословенско-совјетско идеолошко разилажење на спољнополитички положај Југославије представљају тему рада „Югославия и потрясения в социалистическом содружестве (1959–1961)“, *История, язык, культура Центральной и Юго-Восточной Европы в национальном и региональном контексте*, Институт славяноведения РАН, Москва, 2016, стр. 246-264.

Трећи тематски сегмент истраживачког рада Александра Животића тиче се односа између социјалистичке Југославије и западног света у послератном периоду. На страницама монографске студије *Вашингтонска конференција 1951. Југословенско приближавање САД*, коју су заједнички објавили Завод за уџбенике и Институт за новију историју Србије у Београду 2015. године уз предговор, обимну уводну студију и богат критички апарат

публиковани су до сада непознати и некористишћени документи Војног архива и Историјског архива Београда – Легат Коче Поповића о узроцима, припремама, току и резултатима југословенско-америчких преговора вођених у Вашингтону током маја и јуна 1951. године, као и паралелним разговорима које су у Лондону и Паризу водили југословенски војни и политички представници с британским и француским званичницима о отпочињању свеобухватног програма западне војне и економске помоћи Југославији.

Истом тематском кругу припада и рад „Вашингтонски преговори (мај-јун 1951) – преломна тачка југословенско-америчких односа?“, *Токови историје*, 2/2012, стр. 160-186, који проговара о утицају који је конференција у Вашингтону утиснула на обликовање новог формата југословенско-америчких односа. Проблем утицаја југословенског приближавања западним земљама на међународни положај Албаније као јединствене чланице Источног блока географски изоловане од својих савезника анализиран је у тексту „Сближение Югославии с Западом и международное положение Албании (1951-1953гг.)“, *Вестник Вятского государственного гуманитарного университета* 3(1)/2012, стр. 62-74. Односи између Југославије и Грчке у контексту нерешеног питања статуса егејског дела Македоније, као и реперкусије тог проблема на односе Југославије са западним светом представљали су тему чланка „Југославија, велике силе и македонско питање (1944-1947)“, *Зборник Матице српске за историју*, број 85, стр. 113-130. Војногеографски положај Југославије у првим послератним годинама, њена војногеографска изложеност западном свету у годинама блиског савезништва са Совјетским Савезом, западно сагледавање њеног војног значаја за Совјетски Савез, као и западно виђење њеног војногеографског значаја за западни војни савез у моментима њеног сукоба са СССР-ом, као и пристајања уз западни војни савез представљени су у раду „Војногеографски положај Југославије на почетку Хладног рата (1945-1954)“, *Историја и географија: сусрети и прожимања*, Географски институт „Јован Цвијић“ САНУ, Институт за новију историју Србије, Институт за славистику РАН, Београд, 2014, стр. 89-104. Југословенски спољнополитички отклон од Совјетског Савеза, стидљиво приближавање западном свету, као и постепено отварање простора за изградњу неутралне позиције у међународној арени описани су у тексту „Insistiranje na principima? Jugoslavija i počeci rata u Koreji (1950-1951)“, *Annales, Series Historia et Sociologia*, 24, 2014, 4, str. 593-601.

Посебну тему у истраживањима колеге Животића представљају различити аспекти изградње југословенске политике несврстаности у годинама Хладног рата. У сарадњи с колегом Јованом Чавошким написао је рад „On the Road to Belgrade Yugoslavia, Third World Neutrals, and the Evolution of Global Non-Alignment, 1954–1961“, који је објављен у једном од најпрестижнијих светских часописа *Journal of Cold War Studies*, Vol. 18, No. 4, Fall 2016, pp. 1–19. У том тексту је представљена еволуција југословенске политике несврставања у постојеће војне и политичке блокове од идеје блоковског дистанцирања, преко првих контаката с блоковски неангажованим земљама до Прве конференције несврстаних 1961. године у Београду, односно почетака институционалног и идеолошког уобличавања Покрета несврстаних земаља. Југословенска помоћ алжирским устаницима, посредовање у преговорима између представника алжирског ослободилачког покрета и француских власти, југословенска помоћ у изградњи алжирске државе, као и место и улога Алжира у југословенској политици према арапском свету тема су студије „Југославија, Алжир и арапски свет 1954-1973“, *Југославија – Алжир*, Архив Југославије, Београд, 2013, стр. 81-101. Исто тако, односи између Југославије и Ирака као њеног новог савезника у арапском свету, као и импликације јачања југословенско-ирачких односа на односе између Југославије и осталих арапских земаља, анализирани су у тексту „Југославија, Ирак и арапски свет 1959-1979“, предговор зборнику докумената Милан Медаковић, Нада Пантелић (приређивачи), „Југословенско-ирачки односи 1955-1979“, Архив Југославије и

Амбасада Ирака у Београду, Београд, 2015, стр. XI-XXXVI. Конфликт између Турске и Грчке, као југословенских савезница у оквиру Балканског пакта и утицај њиховог међусобног сукоба на правце југословенске политике у региону Блиског и Средњег истока анализирани су у раду „Грчко-турски конфликт и блискоисточна политика социјалистичке Југославије (1954-1957)“, *Турска. Регионална сила?*, Институт за европске студије, Београд, 2013, стр. 216-232. О различитим проблемима, лутањима и честим нелогичностима југословенске спољне политике пред изазовима криза у Мађарској и на Блиском истоку, различитим спољнополитичким изазовима везаним за односе са земљама Источног блока, блоковски неангажованог света и Запада писано је у тексту „Југославская дипломатия между Суэцкими и Венгерскими кризисами“, *Славяноведение*, 1/2016, стр. 30-45.

Пети сегмент истраживачког рада Александра Животића тиче се балканских и Првог светског рата као ратова које је водила Краљевина Србија ради националног ослобођења и уједињења српског народа и других јужнословенских народа. Војне припреме српске војске у сегменту јачања војне обавештајне службе као једног од најбитнијих елемената ратне службе анализирани су у оквиру текста „Предлог реорганизације Српске војне обавештајне службе из 1909“, *Војноисторијски гласник*, 2/2015, стр. 179-194. Приступ Краљевине Србије и њене владе решавању албанског питања на Балкану, узроци ставова српске владе, сагледавање албанског питања у предвечерје балканских ратова, као и проблеми с којима су се суочиле српска влада и војска током балканских ратова у додиру с Албанцима представљени су у тексту „Сербия и албанский вопрос (1912-1913). Причины, политика, традиция“, *Модернизация vs. война. Человек на Балканах накануне и во время Балканских войн (1912-1913)*, Институт славяноведения Российской академии наук, Москва, 2012, стр. 329-346. Многобројне историографске контроверзе, распрострањени митови и стереотипи у оквиру ревизионистичког крила савремене историографије о узроцима и поводима избијања Првог светског рата, наводној кривици Србије за његово избијање, организацији и политичкој позадини Сарајевског атентата колега Животић је описао у раду „Црна рука, Млада Босна и Сарајевски атентат. Митови, злоупотребе и историографске контроверзе“, *Сарајевски атентат 1914*, Гацко, 2014, стр. 66-82. Нова историографска сазнања о српско-руским односима током Јулске кризе, руској дипломатској помоћи Србији и српском ослањању на Русију у критичним моментима између Сарајевског атентата и почетка Првог светског рата представљена су у раду „Serbia and Russia in July Crisis. New Evidence“, *Первая мировая война — пролог XX века. Материалы международной научной конференции*, ИВИ РАН - МГУ им. М.В. Ломоносова - МГПУ, Москва- ИВИ РАН, 2014, стр. 36-39. О масовним злочинима аустроугарске војске почињеним у Мачви и Подрињу током три неуспеле офанзиве на Србију 1914. године, аустроугарском кршењу тадашњих међународноправних норми и настојањима српске владе да систематски истражи почињене злочине и с тим упозна светско јавно мњење писано је у тексту „Аустроугарски ратни злочини у Србији 1914“, *Срби и Први светски рат 1914-1918*, Зборник радова са међународног научног скупа одржаног 13-15. јуна 2014, Српска академија наука и уметности. Научни скупови – књига CL, Одељење историјских наука – књига 37, Београд, 2015, стр. 395-408. Исти текст је објављен и на енглеском језику: „Austro-Hungarian War Crimes in Serbia in 1914“, *The Serbs and the First World War 1914-1918. Proceedings of the International Conference held at the Serbian Academy of Science and Arts, Belgrade, June 13-15, 2014, Serbian Academy of Science and Arts, Scientific Meetings, volume CXLIX, Department of of Historical Sciences. Book 26, Belgrade, 2015, pp. 314-327*. Борбени пут хрватског домобранства у Србији 1914. године, национални и војнички састав тог сегмента аустроугарске оружане силе, окршаји са српском војском, као и ратни злочини које је његово људство починило у Подрињу анализирани су у оквиру чланка „Хрватско домобранство у Србији 1914“, *Зборник Матице српске за историју*, број 91, стр. 39-56. О критичком

погледу генерала Драгутина Милутиновића на ток војних операција Ужичке војске 1914. године писано је у раду „Генерал Драгутин Милутиновић о операцијама Ужичке војске 1914“, *Србија и геополитичке прилике у Европи 1914. године*, Институт за политичке студије и Градска библиотека у Лајковцу, Београд, 2015, стр. 139-155. Такође, колега Животић је написао предговор, уводну студију и обиман критички апарат за мемоарски спис генерала Драгутина Милутиновића «Шумадијска дивизија II позива (1914-1915)», који је објавила Медија центар „Одбрана“ у Београду 2015. године.

Шести круг истраживачких интересовања колеге Александра Животића односи се на различите аспекте друштвеног живота југословенске државе. Историјат учења албанског језика као страног на Београдском универзитету, од тренутака установљења предмета и катедре на Филозофском факултету, па све до распада југословенске државе представљени су у оквиру текста „Колико познајемо Албанију и Албанце? Настава албанског језика као страног у Југославији (1921-1991)“, *Настава албанског језика као страног*, Београд, 2014, стр. 9-28. Најпознатији масовни ратни злочини немачке војске у Србији почињени 1941. године, као и бројне историографске контроверзе које су пратиле истраживања тих догађаја нашли су одјек у раду „German War Crimes in Serbia 1941. Examples of Kraljevo and Kragujevac“, *Κατοχική βία, 1939-1945. Η Ελληνική και Ευρωπαϊκή Εμπειρία*, Αθήνα 2016, pp. 189-206. О бројности, социјалном положају, активностима руске емиграције у Југославији током првих година по окончању Другог светског рата и недаћама с којима се суочила током сукоба између Југославије и земаља Информбироа писано је у раду „Руска емиграција у социјалистичкој Југославији (1945-1949)“, *Руски некропољ у Београду. Знамење историјског пријатељства*, Београд, 2014, стр. 160-172.

Седма тематска целина Животићевог истраживачког рада је везана за истраживање улоге војне, политичке и интелектуалне елите у југословенском друштву. Он је уз предговор, уводну студију и одговарајући критички апарат приредио мемоарски спис генерала и политичара Петра Живковића- *Сећања (1903-1946)*. Приређени мемоарски спис Петра Живковића, председника владе, министра војног и човека посебног поверења краља Александра је објавила Задужбина „Никола Пашић“ у Зајечару 2016. године. Предратна и ратна дипломатска биографија, као и преглед послератних активности на дужности министра иностраних послова социјалистичке Југославије угледног дипломате Станоја Симића дати су у раду „Станоје Симић. Прилог биографији“, *Југословенска дипломатија 1945-1961*, Институт за новију историју Србије, Београд, 2012, стр. 223-241. Политичка биографија једног од водећих политичара Краљевине Србије и југословенске краљевине и једног од лидера Народне радикалне странке тема је текста „Аца Станојевић, радикали и Народна радикална странка“ (уводна студија) у: И. Поттић, А. Јанузи (приређивачи), *Писана заоставитина Аце Станојевића*, Зајечар, 2013, стр. 21-38. У оквиру истраживања историје српске и југословенске војне елите написана је и биографија истакнутог војног теоретичара и историчара, као и прослављеног ратног команданта генерала Драгутина Милутиновића - „Генерал Драгутин Милутиновић (1865-1941). Војник и историчар“, *Војноисторијски гласник*, 1/2015, стр. 41-60. Исто тако, војна и интелектуална биографија генерала и академика Живка Павловића, као и анализа његовог историографског рада, представљени су у оквиру текста „Генерал Живко Павловић и његово дело“, предговор репринту књиге Живка Г. Павловића, „Битка на Јадру августа 1914“, Глас Цркве и Библиотека „Димитрије Туцовић“, Шабац – Лазаревац, 20014, стр. VII-XVIII. Предмет Животићевог интересовања је представљала и судбина руске царске војне елите чији многобројни представници почивају у Београду, па је посебан текст посвећен и једном од предводника „белих“ у руском грађанском рату генералу Алексејеву - „Михаил Васиљевич Алексејев“, *Руски некропољ у Београду. Знамење историјског пријатељства*, Београд, 2014, стр. 275-278. Положај београдске

интелектуалне елите у југословенском социјалистичком поретку након 1968. године, опозиционо деловање групе професора београдског Правног и Филозофског факултета, као и њихово супротстављање уставним променама и појачаној репресији над политичким неистомишљеницима представљени су у раду „Власть и оппозиция в Белградском университете (1971–1975 гг.)“, *Инакомыслие в условиях «реального социализма»: Поиски новой государственности. Конец 60-х – 80-е гг. XX в.*, Российская Академия Наук – Институт славяноведения Москва, 2014, стр. 578-595.

Доцент др Александар Животић је ангажован у настави на предмету Историја Југославије, који предаје студентима треће године студија историје. Упоредо с тим на модулу (четврта година студија) „Савремена историја“ предавао је студентима историје, али и колегама које студирају социологију и историје уметности курсеве „Југославија и међуратни свет“, „Југославија у Другом светском рату – сукобљене нације, вере и идеологије“, „Југословенска држава и њене елите“, „Југословенска држава и идеје 20. века“. Предавао је и на курсу „Културна историја Југославије“ који су похађали студенти етнологије и антропологије. Колега Животић, такође, изводи наставу и на мастер и докторским студијама. Његов рад је позитивно оцењен од стране студената оценама које се крећу у распону од 4,67 до 5,00. Предавања, вежбе и консултације одржава редовно у предвиђеним терминима. Подстиче самосталан рад студената и њихово активно учешће у наставном процесу. Укључује студенте у научноистраживачки рад. Резултат тог рада представља неколико објављених студентских радова у водећим домаћим научним часописима. Био је ментор за израду 33 завршна и 7 мастер радова, а тренутно је ментор за израду три докторске дисертације. Такође, био је члан комисије за одбрану још 86 завршних и 55 мастер радова, једног магистарског рада, као и 18 докторских дисертација (17 на Филозофском факултету у Београду и једна на Филозофском факултету у Бања Луци). Током 2013. године је био члан две комисије за одбрану мастер радова на Департману за историју Филозофског факултета у Нишу. Гостујући предавач на Катедри за историју јужних и западних Словена Историјског факултета Московског државног универзитета „М.В. Ломоносов“ је био од 22. до 28. априла 2013. године - циклус предавања о спољној политици социјалистичке Југославије, као и од 19. до 24. октобра 2016. године - циклус предавања о савременој српској историографији. Исто тако, био је и гостујући предавач на Катедри за општу историју Историјског факултета Курског државног универзитета од 22. до 29. марта 2015. године - циклус предавања о Југославији у Хладном рату. Као предавач је гостовао и на Филозофском факултету у Љубљани 20. децембра 2016. године – предавање: „Југославија и Суецка криза 1956“. Такође, одржао је више јавних предавања и говорио на већем броју научних трибина и промоција нових историографских издања. Члан је комисије за информатику Филозофског факултета. Био је члан комисије за упис на докторске студије историје на Одељењу за историју Филозофског факултета 2014. године. Такође, представник је Одељења за историју у комисији за доделу награде „Проф. др Радмила Милентијевић“. Више пута је био предавач на семинарима за усавршавање наставника историје.

Имајући све наведено у виду, слободни смо да Изборном већу Филозофског факултета у Београду најтоплије препоручимо да усвоји наш реферат и колегу доц. др Александра Животића предложи за избор у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област Историја Југославије, са пуним радним временом, на одређено време од пет година. Напомињемо да је у питању млади историчар од кога тек треба очекивати резултате који ће доприносити критичком сагледавању прошлости, напретку науке и рационализацији друштвене свести.

У Београду
09.01.2017.

С поштовањем,

Др Милан Ристовић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду

Др Миле Бјелајац, научни саветник,
Институт за новију историју Србије

Др Драган Богетић, научни саветник,
Институт за савремену историју

Др Мира Радојевић, ванредни професор,
Филозофски факултет у Београду

Др Љубодраг Димић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду
(писац реферата)

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Филозофски факултет у Београду
 Ужа научна, односно уметничка област: Историја Југославије
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата: 1
 1. Доц. др Александар Животић
 2. _____

II - О КАНДИДАТИМА**1) - Основни биографски подаци**

- Име, средње име и презиме: Александар Ж. Животић
 - Датум и место рођења: 18.5.1981, Београд
 - Установа где је запослен: Филозофски факултет у Београду
 - Звање/радно место: доцент
 - Научна, односно уметничка област: Историја Југославије

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:
 - Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 2005.
Мастер:
 - Назив установе:
 - Место и година завршетка:
 - Ужа научна, односно уметничка област:
Магистеријум:
 - Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година завршетка: Београд, 2007.
 - Ужа научна, односно уметничка област: Историја Југославије.
Докторат:
 - Назив установе: Филозофски факултет у Београду
 - Место и година одбране: Београд, 2010.
 - Наслов дисертације: «Југославија, Албанија и велике силе 1945-1961»
 - Ужа научна, односно уметничка област: Историја Југославије
Досадашњи избори у наставна и научна звања:
 - Доцент, 2012, Филозофски факултет у Београду, Историја Југославије.

3) Испуњени услови за избор у звање ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА**ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:**

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	

<u>2</u>	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	4,67-5,00
<u>3</u>	Искуство у педагошком раду са студентима	4,5

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
<u>4</u>	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	Ментор за израду 33 завршна и 7 мастер радова.
<u>5</u>	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Члан комисије за одбрану 86 завршних и 55 мастер радова.
<u>6</u>	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Члан комисије за одбрану 18 докторских дисертација.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
<u>9</u>	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.	13	1. „Вашингтонски преговори (мај-јун 1951) – преломна тачка југословенско-америчких односа?“, <i>Токови историје</i>, 2/2012, стр. 160-186. 2. „Сближение Југославије с Западом и међународно положение Албаније (1951-1953гг.) “ , <i>Вестник Вятского государственного гуманитарного университета</i> 3(1)/2012, стр. 62-74. 3. „Југославија, Албанија и чехословачка криза (1968-1971)“, <i>Токови историје</i>, 2/2012, стр. 62-85. 4. „Југославија, велике силе и македонско питање (1944-1947)“, <i>Зборник матице српске за историју</i>, број 85, стр. 113-130. 5. „Успон и пад југословенско-совјетских војних односа 1957“, <i>Токови историје</i>, 1/2014, стр. 105-134. 6. „Insistiranje na principima? Jugoslavija i počeci rata u Koreji (1950-1951)“, <i>Annales, Series Historia et Sociologia</i>, 24, 2014,

			4, str. 593-601. 7. „(Не)реална очекивања. Југословенско-совјетски војни преговори 1948“, Војноисторијски гласник, 2 / 2014, Београд, 2014, стр. 111 – 133. 8. „Генерал Драгутин Милутиновић (1865-1941). Војник и историчар“, Војноисторијски гласник, 1/2015, стр. 41-60. 9. „Хрватско домобранство у Србији 1914“, <i>Зборник Матице српске за историју</i>, број 91, стр. 39-56. 10. „Југославска дипломатия между Суэцкими и Венгерскими кризисами“, <i>Славяноведение</i>, 1/2016, стр. 30-45. 11. „Предлог реорганизације Српске војне обавештајне службе из 1909“, Војноисторијски гласник, 2/2015, стр. 179-194. 12. „Извештај генерала Драгутина Милутиновића о стању на граничном фронту према Бугарској 1926“, <i>Токови историје</i>, 3/2015, стр. 169-188. 13. „On the Road to Belgrade Yugoslavia, Third World Neutrals, and the Evolution of Global Non-Alignment, 1954–1961“, <i>Journal of Cold War Studies</i>, Vol. 18, No. 4, Fall 2016, pp. 1–19.
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту	1	Срби и Србија у југословенском и међународном контексту. Унутрашњи развитак и положај у европској/светској заједници, Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Институт за новију историју Србије, од 2011, ангажован од 1.1.2011, учесник у реализацији.
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	3	1. <i>Вашингтонска конференција 1951. Југословенско приближавање САД</i>, Завод за уџбенике и Институт за новију историју Србије, Београд, 2015, стр. 419. ISBN 978-86-17-19205-9. 2. <i>Југословенско-совјетске војне супротности (1947-1957). Искушења савезништва</i>, „Архипелаг“ и Институт за новију историју Србије, Београд, 2015, стр.

			293. ISBN 978-86-523-0177-5. 3. <i>Југословенско-совјетски односи 1939-1941</i> , Филип Вишњић, Београд, 2016, стр. 470. ISBN 978-86-6309-117-7
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33	11	1. „СССР и југославско-албанские отношения (1956-1961)“, <i>Непростые шестидесятые... Экономика, политика, культура СССР и Восточной Европы</i>, Российская Академия Наук – Институт славяноведения, Москва, 2013, стр. 158-176. 2. „Колико познајемо Албанију и Албанце? Настава албанског језика као страног у Југославији (1921-1991)“, <i>Настава албанског језика као страног</i>, Београд, 2014, стр. 9-28. 3. „Sovjetizacija ili ne? Jugoslovensko iskustvo (1945-1948)“, <i>Polska i Jugosławia w stosunkach międzynarodowych po II wojnie światowej. Relacje wielostronne i wielopozomove</i>, Bydgoszcz, 2014, str. 79-91. 4. „Албанија и југославскоје видение Балканској федерацији после Другој светској ратној“, <i>Балкани в европским политическим проектах XIX-XXI вв</i>, Российская Академия Наук – Институт славяноведения, Москва, 2013, стр. 331-360. 5. „Η Σοβιετική Ένωση, η Γιουγκοσλαβία και το Μαкеδονικό Ζήτημα (1944-1947)“, <i>Η Δυτική Μακεδονία: Από την ενσωμάτωση στο ελληνικό κράτος έως σήμερα</i>, Επίκεντρο, Θεσσαλονίκη 2014, σελ. 624-637. 6. „Власть и оппозиция в Белградском университете (1971–1975 гг.)“, <i>Инакомыслие в условиях «реального социализма»: Поиски новой государственности. Конец 60-х — 80-е гг. XX в.</i>, Российская Академия Наук – Институт славяноведения

			Москва, 2014, стр. 578-595. 7. „Serbia and Russia in July Crisis.New Evidence“, <i>Первая мировая война — пролог XX века. Материалы международной научной конференции</i>, ИВИ РАН - МГУ им. М.В. Ломоносова - МГПУ, Москва- ИВИ РАН, 2014, стр. 36-39. 8. „Austro-Hungarian War Crimes in Serbia in 1914“, <i>The Serbs and the First World War 1914-1918. Proceedings of the International Conference held at the Serbian Academy of Science and Arts, Belgrade, June 13-15, 2014</i>, Serbian Academy of Science and Arts, Scientific Meetings, volume CXLIX, Department of of Historical Sciences. Book 26, Belgrade, 2015, pp. 314-327. 9. „1945 год – истоки послевоенной внешней политики Югославии“, <i>1945 год: формирование основ послевоенного мироустройства</i>, Вятский государственный университет, Киров, 2015, стр. 268-285. 10. „Сербия и албанский вопрос (1912-1913). Причины, политика, традиция“, <i>Модернизация vs. война. Человек на Балканах накануне и во время Балканских войн (1912-1913)</i>, Институт славяноведения Российской академии наук, Москва, 2012, стр. 329-346. 11. „German War Crimes in Serbia 1941. Examples of Kraljevo and Kragujevac“, <i>Κατοχική βία, 1939-1945. Η Ελληνική και Ευρωπαϊκή Εμπειρία</i>, Αθήνα 2016, pp. 189-206.
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.	9	1. „Југославија, Алжир и арапски свет 1954-1973“, <i>Југославија – Алжир</i>, Архив Југославије, Београд, 2013, стр. 81-101. 2. „Између великих сила и идеје балканског јединства. Југословенска политика на

			Балкану (1945-1948)“, <i>Два века српске дипломатије</i>, Балканолошки институт САНУ и Институт за европске студије, Београд, 2013, стр. 265-284. 3. „Грчко-турски конфликт и блискоисточна политика социјалистичке Југославије (1954-1957)“, <i>Турска. Регионална сила?</i>, Институт за европске студије, Београд, 2013, стр. 216-232. 4. „Црна рука, Млада Босна и Сарајевски атентат. Митови, злоупотребе и историографске контроверзе“, <i>Сарајевски атентат 1914</i>, Гацко, 2014, стр. 66-82. 5. „Руска емиграција у социјалистичкој Југославији (1945-1949)“, <i>Руски некропољ у Београду. Знамење историјског пријатељства</i>, Београд, 2014, стр. 160-172. 6. „Михаил Васиљевич Алексејев“, <i>Руски некропољ у Београду. Знамење историјског пријатељства</i>, Београд, 2014, стр. 275-278. 7. „Југословенско ваздухопловство и ваздухопловства балканских земаља 1945-1948. године“, <i>Сто година српског војног ваздухопловства</i>, књига I: <i>Историјски развој</i>, Медија центар „Одбрана“, Београд, 2014, стр. 201-216. 8. „Генерал Драгутин Милутиновић о операцијама Ужичке војске 1914“, <i>Србија и геополитичке прилике у Европи 1914. године</i>, Институт за политичке студије и Градска библиотека у Лајковцу, Београд, 2015, стр. 139-155. 9. „Станоје Симић. Прилог биографији“, <i>Југословенска дипломатија 1945-1961</i>, Институт за новију историју Србије, Београд, 2012, стр. 223-241.
14	Објављена један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од		

	последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
18	Објављен један рад из категорије М24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М21, М22 или М23 може, један за један, да замени услов из категорије М24 или М51		
19	Објављених пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије М24 може, један за један, да замени услов из категорије М51		
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.		
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		
22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
<u>1</u> . Стручно-професионални допринос	<u>1</u> . Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. Од 2011. члан редакције часописа „Војноисторијски гласник“; Члан редакције Зборника Југословенска дипломатија 1945-1961, Институт за новију историју Србије, Београд, 2012; Од 2014. члан Уређивачког одбора едиције „Документа о спољној политици Југославије“ Архива Југославије; Од 2015. члан редакције часописа „Токови историје“.

	2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. Члан комисије за одбрану 55 мастер радова, једног магистарског рада и 18 докторских дисертација 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. Срби и Србија у југословенском и међународном контексту. Унутрашњи развитак и положај у европској/светској заједници, Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Институт за новију историју Србије, од 2011, ангажован од 1.1.2011, учесник у реализацији; “Dong Ougeguolengzhanshiqidanganshouji, zhengliyu yanjiu (Collection and Research of Archives of the East European Countries in the Period of the Cold War: Sino-East European Relations and the East European Transition Process)”, East China Normal University, East China Normal University, 2012-2015, учесник на пројекту; «Срби и Словенци у Југославији», Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Филозофски факултет у Љубљани и Центар за историју Југославије и савремену националну историју Филозофског факултета у Београду, 2016-2017, ангажован од 2016, учесник на пројекту.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. Члан Комисије за информатику Филозофског факултета у Београду. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. Предавач на семинарима за усавршавање наставника историје 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руководићење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама Учешће на међународном билатералном пројекту «Срби и Словенци у Југославији» који реализују Филозофски факултет у Љубљани и Центар за историју Југославије и савремену националну историју Филозофског факултета у Београду. 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. Члан комисије за одбрану докторске дисертације Славојка Бештић-Бронза, <i>Уједињена Немачка и југословенско јавно мишљење</i>, на Филозофском Факултету у Бања Луци, 14. априла 2014; Члан комисија за одбрану мастер радова на Департману за историју Филозофског факултета у Нишу 2013. 3. Руководићење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству. Предавање на Филозофском факултету у Љубљани 20. децембра 2016. године – предавање: „Југославија и Сусека криза 1956“

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Колега Животић представља једног од најзначајнијих представника млађе генерације историчара која данас истражује, пише и објављује у српској историографији. Библиографија радова Александра Животића до избора у звање доцента обухвата четири монографије, четрдесет седам научних радова, седам приказа и четрдесет две енциклопедијске одреднице у «Српској енциклопедији». Од избора у звање доцента колега Александар Животић је објавио три монографије и приредио два зборника докумената и два мемоарска списа. Објавио је и тринаесет радова у домаћим и страним часописима, три рада у међународним тематским зборницима радова, осам радова у зборницима радова с међународних и шест радова у зборницима радова с научних скупова националног значаја, шест приказа, као и четрдесет енциклопедијских одредница у «Српској енциклопедији». Подручје његових стручних интересовања везано је за историју југословенске државе, посебно за војну и дипломатску историју и место Југославије у Хладном рату, спољну политику југословенске краљевине, југословенско-албанске односе у XX веку, југословенску политику на Блиском истоку, историју несврстаности, односе између социјалистичких земаља, односе између југословенске државе и западних земаља, настанак југословенске државе и улогу војних и политичких елита у југословенском друштву. Истраживао је и усавршавао се у Београду, Софији, Будимпешти, Љубљани, Прагу, Лондону, Паризу, Бриселу и Москви.

Александар Животић је ангажован у настави на предмету Историја Југославије, који предаје студентима треће године студија историје. Упоредо с тим на модулу (четврта година студија) „Савремена историја“ предавао је студентима историје, али и колегама које студирају социологију и историје уметности курсеве „Југославија и међуратни свет“, „Југославија у Другом светском рату – сукобљене нације, вере и идеологије“, „Југословенска држава и њене елите“, „Југословенска држава и идеје 20.века“. Предавао је и на курсу „Културна историја Југославије“ који су похађали студенти етнологије и антропологије. Колега Животић, такође, изводи наставу и на мастер и докторским студијама. Његов рад је позитивно оцењен од стране студената оценама које се крећу у распону од 4,67 до 5,00.

Имајући све наведено у виду, слободни смо да Изборном већу Филозофског факултета у Београду најтоплије препоручимо да усвоји наш реферат и колегу доц. др Александра Животића предложи за избор у звање **ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА** за ужу научну област Историја Југославије, са пуним радним временом, на одређено време од пет година. Напомињемо да је у питању млади историчар од кога тек треба очекивати резултате који ће доприносити критичком сагледавању прошлости, напретку науке и рационализацији друштвене свести.

Место и датум:Београд, 9.1.2017.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Милан Ристовић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду

Др Миле Бјелајац, научни саветник,
Институт за новију историју Србије

Др Драган Богетић, научни саветник,
Институт за савремену историју

Др Мира Радојевић, ванредни професор,
Филозофски факултет у Београду

Др Љубодраг Димић, редовни професор,
Филозофски факултет у Београду
(писац реферата)

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата доц. др Александар Животић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 9.1. 2017.

(доц. Др Александар Животић) с.р.